

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

SS. Ammon Et Soc. MM. 20. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

præter mortem & æternitatem habere. Ita non imparatum hæc offendit anno ab obitu conjugis tertio. Mortuus filiæ primò vius est, illa verba Vatis blandissimè effari, *Ecce moritur justus, & nemorecogitat*; tum alteri deinde è virginibus regio habitu fulgens nuntiansque MEGENGORIS nomen in MEGINGAVDII sibi mutatum esse. *Ex vitâ S. Adelhaidis & Molano.*

Christi humilitas nulli aspernanda divitum, nulli est erubescenda nobilium. Nec enim in tantum prouchi potest qualibet felicitas humana fastigium, ut astimet sibi pudendum, quod Deus in formâ servi non est arbitratus indignum. S. Leo serm. de Resurr.

SS. AMMON ET SOC. MM.

20. Decembris.

SVb annum partæ salutis CCCLIII. Alexandriae eodem tempore in Christianos sævitum est, & in latrunculos animadversum; simili in longe dissimillimos supplicio. Fortè inter nomina hominum nomen delatum est Genesii. Hic quid extra culpam esset, facile se purgavit. Sed dum à latroni suspicione absolvitur, ut Christianus accusatur. Hic nihil negare jam Genesius, gloriari hoc facinore. Latronibus igitur sociatus, pejusque his ipsis habitus igne crematus est. Hoc verò supplici genere territus alius quispiam è Christianis, cùm nutare non dubiis signis ad tribunal impium videretur, ecce AMMON, ZENO & PTOLEMEVS (fortissimi milites) per medium agmen penetrare, & cùm verbis non possent, nutu labantem ad constantiam hortari. Itaque jam oculis annuere, jam manibus loqui, jam lacrymis & gemitibus clamare, jam toto corpore supplicare, ne indi-

gnum

gnum quidquam Christiano admitteret. Hoc ipsum verò cùm oculos non posset fugere spectatorum, vulgum scilicet in se armarunt. Tum verò nihil dissimulandum amplius rati, in medium omnes prodierunt, & Christum jam pleno etiam ore confessi populum omnem in stuporem rapuerunt, socios contra tyrannum mitum quantum animarunt, ipsi verò gaudio exilierunt, quod cæli civem, hoc est Martyrem, servassent. Ex Epist. Dion. Alex. apud Euseb.

Quo, queso, dignum te iudicabis, qui factus ad imaginem factoris tanto in te maiestatis non defendis dignitatem, & tu homo, cum in honore essem, honorem tuum non intelligens, compararis iumentis insipientibus, dum nil spirituale aut aeternum elaberis? S. Bern. epist. 194.

S. THOMAS AP. 21. Decembris.

DIUS THOMAS, cui etiam palpare fidem licuit; & profuit, dubitasse THOMAM, ut Indus crederet. Nam fidem in Indianum Meliaporum usque tulit, firmavitque miraculo, cùm ingenti mole arborem, & quam multi & homines & elephanti movere loco frustra laborarant, obsequentem ipse cingulosuo per millaria x. tractam templi structuræ devovit, simulque vaticinum edidit, cùm mare pertingeret illuc, affuturos, quibz quam ipse nunc fidem præluceret, extinctam iterum populis accenderent; quod fieri nuper sub coeptas Hispanorum navigationes uidimus. Ceterum fuit è sacrificulis tum temporis, qui suæ manu filium mactavir, scelusque Thomæ affinxit. Hic alium nullum pro se causam dicere Thomas voluit, præter instantem mortuum, quis credat?

Absol.